

வாழி எதிராசன்! வாழி எதிராசன்!!

சித்திரையில் செய்ய திருவாதிரை : செங்கயல் வாவி களும், வயல்களும் நிறைந்து செழித்து விளங்குகிறது ஸ்ரீபெரும்பூதூர். இவ்வூருக்குப் 'பூதபுரி' என்று பெயர். இவ்வூரில் கேசவ ஸோமயாஜி என்னும் மஹான் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் பல யாகங்களைச் செய்தவர். பிங்கள ஆண்டு சித்திரைத்திங்கள் 13 ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை சுக்ல பக்ஷ பஞ்சமி திருவாதிரை கூடிய நன்னாளில் கடக லக்ஷத்தில் திருவனந்தாழ்வானே (ஆதிசேஷனே) இவர்க்குத் திருமகனாராக அவதரித்தார். அவரே ஸ்ரீராமாநுஜர். வேதங்களைக் காப்பதற்காகப் பகவான் பல அவதாரங்களை மேற்கொண்டான்; வேதாந்தங்களையும் வேதார்த்தங்களையும் காப்பதற்காகத் திருவனந்தாழ்வானே ராமாநுஜனாக அவதரித்தார்.

ஸ்தலசயனத்துவரவார்

பிரம்மதேஜஸ்ஸைக் கண்டு ஓடிய பிரம்மரஷஸ் : காஞ்சி புரத்தில் ஒரு சோழ அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு ஒரே மகள் ! அவளைப் பேய் பிடித்திருந்தது. யாதவப் பிரகாசர் (ராமாநுசனின் குரு) மந்திர தந்திரங்களில் வல்லவர் என்று அனைவரும் கூறிவந்தனர். இப்பேச்சு அரசனின் செவிகளிலும் எட்டியது. அரசன் யாதவப் பிரகாசரை வரவழைத்தான். அவரும் சீடர்கள் புடை குழ மிக்க ஆடம்பரத்துடன் அரசன் மனைக்குச் சென்றார். இனையாழ்வாரும் (ராமாநுசரும்) அவரோடு சென்றார். யாதவர் பேயை அச்சுறுத்தினார்; அவரது கட்டளைக்குப் பணிய் பேய் மறுத்துவிட்டது ஆனால், அருகிவிருந்த இனையாழ்வாரின் தோற்றம் கண்டு நடுங்கியது அவரது ஆணையை ஏற்று அரசன் மனை விட்டு ஓடிச் சென்றது. அரச

னுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி ! அரசனும் அரசன்மகனும் இளையாழ்வாரின் (இராமாநுசரின்) அடிபணிந்து வாழ்ந்தார்கள்.

கண்ணழகு படுத்தும்பாடு : அகனங்கள் என்பவன் சோழர் சிற்றசன். அவனுக்குப் பல மெய்காப்பாளர் இருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் பிள்ளையுறங்காவில்லி. பொன்னாச்சி என்பவர் இவருடைய மனைவி. இவள் கண்ணழகு பெற்றவள்.

நல்ல வெய்யில் ! பொன்னாச்சி நடக்கிறாள் ; பிள்ளையுறங்கா வில்லி அவளுக்கு (தன்மனைவிக்கு)க் குடைபிடித்துச் சென்று கொண்டிருந்தார். (இது அக்காலத்தில் வியக்கத்தக்க செயல் !).

தெருவில் அனைவரும் அக்காட்சியைக் கண்டனர். இராமாநுஜரும் இச்செயலைக் கண்டார். பிள்ளையுறங்காவில்லியை அழைத்துவரச் செய்தார். 'அப்பா ! நீ பட்டப் பகலில் இவ்வாறு வெட்கமின்றிச் செய்யலாமோ ?' என்று கேட்டார். 'என்ன செய்வேன் ! இவளது கண்ணழகில் தோற்று நிற்கிறேன்' என்றார் உறங்கவில்லி. 'இவளைவிடக் கண்ணழகில் சிறந்தவரைக் காட்டினால் என்ன செய்வாய் ?' என்றார் இராமாநுஜர். 'அவ்வழகில் சொக்கி நிற்பேன்' என்றார் பிள்ளையுறங்காவில்லி. ராமாநுஜர் அவரைத் திருவரங்கனிடம் (ரங்கநாதரிடம்) அழைத்துச் சென்றார். கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டிருக்கும் அப் பெரியவாய கண்களைக் காட்டினார். அரசர்களின் கண்ணழகு திருப்பாணாழ்வாரின் மனத்தைப் பறித்ததுபோல், பிள்ளையுறங்காவில்லியின் உள்ளத்தையும் அபஹரித்தது. அரசர்களிடம் ஆட்படுத்திய ராமாநுஜரின் திருவடிகளையே ஆசிரயித்தார் பிள்ளையுறங்காவில்லி. அதுமுதல் பிள்ளையுறங்காவில்லி தாஸராசர்.

திருப்பாவை ஜீயர் : இந்தப் பெயர் ராமாநுஜர் ஒருவருக்கே உரியது. பிரம்மசாரியும் ஸந்யாஸியும் பிஷேஷ். கொண்டே புஜிக்க வேண்டும். ராமாநுஜர் மாதுசுரத்திற்காகச் செல்லும் போதெல்லாம் திருப்பாவையை அநுஸந்தித்துக் கொண்டே செல்லுவது வழக்கம். ஒருநாள் பெரிய நம்பியின் திருமாளிகை வாசலில் வரும்போது 'உந்து மத களிற்றன்' பாசுரத்தை அர்த்தாநுபவத்தில் முழுகி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். 'செந்தாமரைக் கையால் சீரார் வளை யொலிப்ப வந்து திறவாய்' என்ற அடிகளை (மெய்மறந்து) அருளிச்செய்தார். அவரது குரலைக் கேட்டுப் பெரிய நம்பியின் குமாரத்தி அத்துழாய் கதவைத் திறந்தாள். அவளைக் கண்டதும் ராமாநுஜர் மூச்சித்து விழுந்தார். அத்துழாய் பயந்து தன் தகப்பனிடம் ஓடினாள். 'ஐயா! ஜீயர் மூச்சித்தார் என்றான். 'உந்து மத களிற்றன் பாசுரமாக இருக்கும்' என்றார் பெரியநம்பி. அப்படியானால் என்ன என்றான் அத்துழாய். நப்பின்னைப் பிராட்டியே தனக்கு உதவ வந்திருப்பதாக நினைத்திருப்பார்' என்றார் பெரியநம்பி. வேதபனைத்துக்கும் வித்தாகிற திருப்பாவையின் மீது ராமாநுஜருக்கு அளவு கடந்த அன்பு

அருளிச் செயலில் வல்லமை பெற வேண்டுமா? .
 பகவானின் அநுக்ரஹம் மட்டும் பெற்றிருந்தாலும் போதாது ஆழ்வார்களின் அநுக்ரஹமும் அத்தகையதே! ஆனால் ராமாநுஜரின் அருள் இருந்தால்தான் அருளிச்செயல்களை ஓத முடியும்; மறவாமல் மனத்தில் வைத்துக் கொள்ளமுடியும். 'எங்கள் கதியே! ராமாநுச முனியே!..... மங்கையர் கோலீந்த மறையாயிர மனைத்தும் தங்கு மனம் நீ எனக்குத்தா! என்று முறையிட வேண்டும். ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி நாமாநுசன் வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகிறேன்..... சீரார் சடகோபன் செந்நமிழ் வேதம் தரிக்கும் பேராதவுள்ளம் பெற' என்று வணங்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் அருளிச்செயலில் வல்லவனாக முடியும்.

திருமண் இட்டுக் கொள்ள வேண்டுமா? : மனையாள் இல்லாத வீட்டிற்கும், கோயில் இல்லா ஊருக்கும் அழகில்லை. யக்ஞோபவீதம் (பூணூல்) இல்லாத பிராமணனும், ஊர்த்வ புண்ட்ரம் (திருமண் காப்பு) அணிந்து கொள்ளாத ஸ்ரீவைஷ்ணவனும் விளங்கியதில்லை. ராமாநுஜருக்கும் யாதவப்ரகாசருக்கும் சாத்திர வழியில் வாதம் தொடங்கின. ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தான் அணிந்து கொள்ள வேண்டுமா? அதற்குப் பிரமாணம் உண்டா? என்று யாதவப்பிரகாசர் கேட்டார். ராமாநுஜர் காட்டிய ஆதாரங்கள் பலவற்றுள் ஒன்றைக் காண்பின் :

உபவீதம் சிகாபந்தம் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் விநா க்ருதம் |
அபவித்ரம் பரம் கர்ம விப்ரஸ்ய விபலம் பவேத் |

யக்ஞோபவீதம், சிகை, திருமண் காப்பு இல்லாதவன் சிறந்த செயலைச் செய்தாலும் எதிர்பார்க்கும் பயன் கிட்டாது, என்று கூறினார்.

திருமண் காப்பு அணிந்து கொள்ளும் நெற்றியில் வேறென்றைத் (திருமண் காப்புக்குப்;பதிலாக) அணிகிறவன் மஹா பாபியாக 'ரௌரவம்' என்னும் நரகத்தை அடைகிறான் என்பதை

'ஸத்யஸ்சண்டாலகோபூத்வா ரௌரவம் நரகம் வ்ரஜேத்'

என்ற வாக்கியத்தைக் காட்டி விளக்கினார். திருமண் காப்பின் பெருமையையும், அதை அணிந்து கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் எடுத்துரைத்தார். இதைப் போல் லமாச்ரயணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் பல பிரமாணங்களால் விளக்கியுள்ளார்.

இராமாநுஜரின் அறிவுரைகள் : ஸ்ரீய : பதியான திருமாலே பரதத்வம். நாம் அவனைச் சேர்ந்தவர்கள்.

கைங்கர்யமே புருஷார்த்தம். ஜாதிப்பித்து பயனில்லை. அனைவருக்கும் பகவானோடு தொடர்பு உண்டு. ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும். ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயமே சிறந்தது என்று ராமானுஜர் சிறந்த அறிவுரைகளைக் கூறினார்.

தொண்டு செய்து வாழ்ந்த தொண்டர் : ராமானுஜர் சுமார் நூற்றிருபது ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். ஸ்ரீரங்கத்தில் ரங்கநாதருக்குப் பல கைங்கர்யங்கள் செய்தார். திருப்பதியில் கோவிந்தராஜருக்குக் கோயில் கட்டினார். பல அரசர்களையும் தன்னிடம் தோல்விகண்ட சமயவாதிகளையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தில் சேர்த்தார். பல இடங்களில் மடங்களை நிறுவினார். விசிஷ்டாத்வைதத்தைப் பரப்பி, அதைக் கொண்டு மக்களிடையே அமைதியையும், ஒற்றுமையையும் நிலைநாட்டினார்.

★